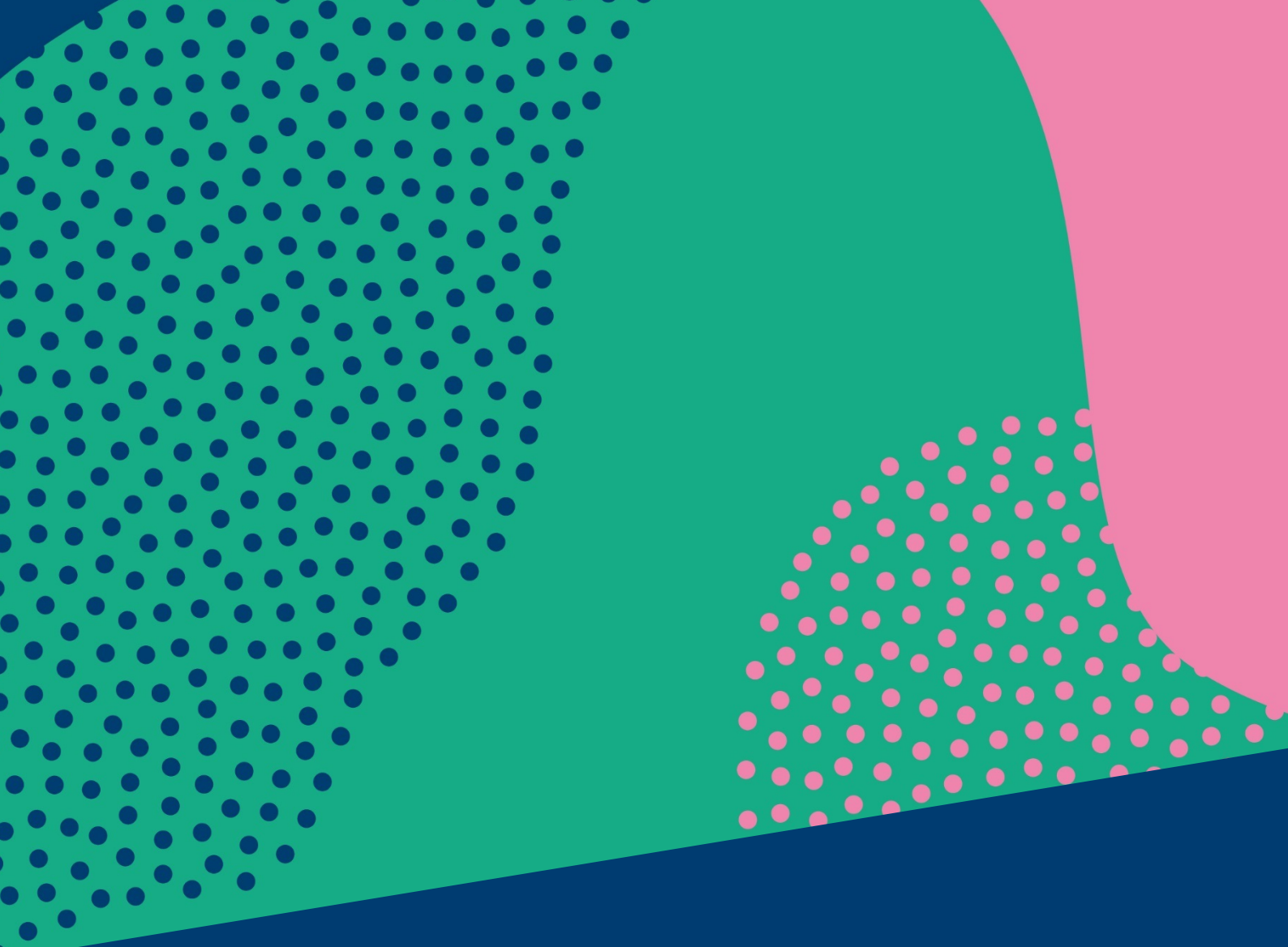

Ympäristönsuojelumääräysten perustelut

Raision kaupunki |

raisio

SISÄLLYS

1. Luku Yleiset määräykset.....	2
1 § Tavoite	2
2 § Määräysten antaminen ja valvonta	2
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin.....	3
4 § Paikalliset olosuhteet	3
2. luku Jätevedet.....	4
5 § Määritelmät	4
6 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella	4
7 § Jätevesien käsittely kaupungin jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä.....	4
8 § Työmaavedet ja hulevedet.....	6
9 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu.....	7
3. Luku Jätteet ja kemikaalit	7
10 § Jätteiden ja kemikaalien käsittely.....	7
11 § Öljysäiliöiden kunnossapito ja tarkastus	8
12 § Nestemäisten kemikaalien säilytys ja varastointi	8
13 § Tilapäiset murskauslaitokset.....	8
14 § Maalämpö	9
15 § Lumenkaatoalueet	9
4. Luku Ilmansuojelu	9
16 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt	9
5. Luku Meluntorjunta	9
17 § Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat	10
18 § Poikkeus ilmoitusvelvollisuudesta	10
19 § Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen	11
6. luku Lannan käsittely ja varastointi	11
20 § Lannan levitys	11
21 § Lannan varastointi.....	11
7. luku Muut määräykset.....	12
22 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	12
23 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	12
24 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä.....	12
8. Luku Voimaantulomääräykset	13

1. Luku Yleiset määräykset

1 § Tavoite

1.1

Ympäristönsuojelumääräysten yleisenä tavoitteena on ympäristön pilaantumisen ennaltaehkäisy sekä pilaantumisesta aiheutuvien haittojen poistaminen ja vähentäminen.

Ympäristönsuojelumääräysten on tarkoitus olla ympäristönsuojelulakia (527/2014) ja sen perusteella annettuja valtioneuvoston tai ympäristöministeriön ympäristönsuojelua koskevia asetuksia täydentäviä ja käytännön tilanteita selventäviä paikallisia määräyksiä, joissa voidaan huomioida paikalliset olosuhteet ja esimerkiksi ympäristönsuojelullisesti erityishuomiota vaativat osa-alueet.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunta voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia, kuntaa tai sen osaa koskevia yleisiä määräyksiä.

Ympäristönsuojelumääräysten sääntelyala perustuu ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momenttiin, jonka mukaan määräykset voivat koskea:

1. toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
2. erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
3. toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
4. sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
5. sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttö rajoitetaan;
6. valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
7. vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia.

2.2

Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelulain hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Raison kaupungin ympäristönsuojeluviranomaisena toimii lupalautakunta.

2.3

Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen oikeudesta siirtää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaansa viranhaltijalle säädetään kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) 7 §:ssä.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1

Ympäristönsuojelulain 202 §:n nojalla annettavat ympäristönsuojelumääräykset ovat lähtökohtaisesti voimassa koko kunnan alueella. Lisäksi on annettu joitakin määräyksiä, jotka koskevat vain määräysten 4 §:ssä mainittuja erityisalueita eli pohjavesi- ja ranta-alueita sekä taajaan rakennettuja alueita.

3.2

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 2 momentissa on rajattu ne toiminnot, joita ympäristönsuojelumääräykset eivät voi koskea.

3.3

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia säädöksiä ovat muun muassa jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestys ja kaavamääräykset.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säännöshierarkisesti saman tasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa. Ympäristönsuojelumääräyksiä voidaan siten soveltaa rinnan muiden kunnallisten säännösten kanssa. Lähtökohtaisena tavoitteena tulee kuitenkin olla parempi ympäristönsuojelun taso, joten parempaan ympäristönsuojelulliseen tulokseen tai tasoon johtavaa määräystä tulee noudattaa, vaikka samasta asiasta olisikin määrätty muussa kunnallisessa säännöstyössä.

3.4

Ympäristönsuojelumääräykset sitovat yksityisten henkilöiden, yritysten ja yhteisöjen ohella myös viranomaisia. Siten kunnan muiden viranomaisten tulee päätöksissään ottaa huomioon, mitä kyseisestä asiasta on ympäristönsuojelumääräyksissä säädetty.

4 § Paikalliset olosuhteet

4.1

Määräyksissä on otettu huomioon ympäristönsuojelullisesti arvokkaat ja/tai erityishuomiota vaativat alueet, joilla on perusteltua antaa tarkempia ja yksityiskohtaisempia määräyksiä ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Kielto on ehdoton eikä sen vastaiselta toiminnalta edellytetä konkreettista pilaantumisen aiheutumista, vaan jo pilaantumisen vaaran aiheuttaminen on kielletty. Kunnan tärkeillä pohjavesialueilla on siten perusteltua antaa erityismääräyksiä pohjavesien suojelemiseksi.

Eräitä ympäristönsuojelumääräyksiä on kohdistettu ranta-alueille vesistöön kohdistuvan kuormituksen ehkäisemiseksi ja vähentämiseksi. Ranta-alueella tarkoitetaan sellaista rannan osaa, jolle sijoittuvalla rakentamisella on välitöntä vaikutusta vesistöön (alle 100 metriä keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta). Ranta-alueet on määritelty Raision kaupungin ympäristönsuojelumääräyksissä Haunisten altaalle, Raisionjoelle, Piuhanjoelle ja merialueelle. Alueet on määritelty SYKE:n hajajätevesien YSL:n mukaisten siirtymäaika-alueiden karttapalvelua hyödyntäen.

Ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaan ympäristön pilaantumista on myös terveystaitta ja yleisen viihtyvyyden väheneminen. Taajaan rakennetulla alueella on tarpeen antaa erityismääräyksiä terveystaittojen ehkäisemiseksi ja viihtyvyyden turvaamiseksi.

Taajaan rakennettuun alueeseen kuuluvat asemakaavoitetut alueet ja muut erilliset kylä ja taaja-asutusalueet.

2. luku Jätevedet

5 § Määritelmät

Määritelmässä selvennetään eräitä vesihuoltoa, jäteveden käsittelyä ja käsittelylaitteistoja koskevia termejä.

6 § Jätevesien käsittely vesihuoltolaitoksen viemäriverkoston toiminta-alueella

6.1

Jätevesiviemäriin kuulumattomat aineet kuten vaaralliset jätteet, vaaralliset kemikaalit, öljyt tai rasvat voivat aiheuttaa haittaa jäteveden puhdistamon toiminnalle. Kaikki haitalliset aineet eivät poistu edes jätevedenpuhdistusprosessin avulla, jolloin ne päätyvät vesistöön ja voivat aiheuttaa ympäristönsuojelulain 5 §:ssä tarkoitettua ympäristön pilaantumista. Lisäksi esimerkiksi rasvat ja kiinteät jätteet voivat aiheuttaa viemäriverkoston tukoksia. Määräys on annettu haitallisten aineiden pääsyn estämiseksi jätevedenpuhdistamolle ja sieltä edelleen ympäristöön. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

6.2

Öljyjä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen jätevedet sisältävät usein sellaisia haitallisia aineita, joiden pääsyä ympäristöön voidaan rajoittaa asianmukaisilla hiekan- ja öljynerotuskaivoilla. Vain erotinlaitteistojen säännöllisellä tyhjennyksellä ja huollolla ylläpidetään laitteistojen toimintakykyä ja taataan, ettei haitallisia aineita pääse jäteveden mukana kulkeutumaan ympäristöön. Määräys on annettu ympäristölle vaarallisten ja haitallisten aineiden pääsyn estämiseksi jätevedenpuhdistamolle ja sieltä edelleen ympäristöön. Määräyksillä halutaan vähentää jätevesistä aiheutuvaa vesistökuormitusta ja ennaltaehkäistä jätevedenpuhdistusprosessille aiheutuvia haittoja. (YSL 202 §:n 3 mom. 1 kohta)

7§ Jätevesien johtaminen pohjavesialueella

7.1

Ympäristönsuojelulain 17 §:ssä säädetään pohjaveden pilaamiskiellosta. Puhdistettukin jätevesi sisältää ravinteiden lisäksi esimerkiksi ulosteperäisiä mikrobeja, lääkeainejäämiä, raskasmetallijäämiä ja muita vastaavia aineita, jotka voivat aiheuttaa pohjaveden pilaantumisriskin ja vaarantaa pohjaveden laadun. Edellä mainittujen asioiden vuoksi jätevesien maahan imeyttäminen on kielletty pohjavesialueella. Kaikki Raisio kaupungin alueella sijaitsevilla pohjavesialueen osalla olevat kiinteistöt sijaitsevat vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella, joten kaikki kyseiset kiinteistöt on liitettävä vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin vesihuoltolain (119/2001) 10 §:n mukaisesti. (YSL 17 §) (YSL 202 § 3 mom. kohdat 1, 4)

8 § Jätevesien käsittely kaupungin jätevesiviemäriin liittymättömillä kiinteistöillä

8.1

Ympäristönsuojelumääräyksillä täsmennetään ympäristönsuojelulain 155 §:n yleistä puhdistamisvelvollisuutta sekä valtioneuvoston antamaa ympäristönsuojelulain 156 §:n

mukaista asetusta talousjätevesien käsittelystä. Tämän lisäksi määräyksillä pyritään ehkäisemään ympäristönsuojelulain 5 § 2 mom. määriteltyä ympäristön pilaantumista. Näissä määräyksissä rajoitetaan talousjätevesien johtamista ympäristöön. Lisäksi kaupungin kaavamääräyksissä ja rakennusjärjestyksessä voi olla jätevesien käsittelyä koskevia määräyksiä, jotka tulee ottaa huomioon. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

8.2

Määräyksellä täsmennetään ympäristönsuojelulain 155 §:n jätevesien yleistä puhdistamisvelvollisuutta. Ympäristönsuojelulain 154 b §:n mukaisen perustason puhdistusvaatimus on käytössä muualla kuin ranta- tai pohjavesialueella. Perustason puhdistusvaatimuksella tarkoitetaan sitä, että talousjätevedet puhdistetaan niin, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 80 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 30 prosenttia verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

Perustason puhdistusvaatimuksen täyttäminen ei ole pilaantumiselle herkillä alueilla (ranta-alueet tai pohjavesialueet) riittävä vesistöihin kohdistuvan kuormituksen vähentämiseksi. Vesistön tilan huononemisen välttämisen vuoksi talousjätevesien aiheuttaman kuormituksen vähentäminen on tärkeää vesistön ranta-alueilla. Puhdistettu talousjätevesi sisältää ravinteiden lisäksi myös muita vesistön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita, kuten raskasmetalleja, lääkkeitä ja ulosteperäisiä mikrobeja. Pilaantumiselle herkillä alueilla on perusteltua vaatia perustason puhdistusvaatimuksia ankarampia vaatimuksia jätevesien puhdistamiselle. Määräyksissä asetetut ankarammat puhdistusvaatimukset ovat hajajätevesiasetuksen ohjeellisen ankaramman puhdistustason mukaiset. Sen mukaan talousjätevesien puhdistustason on oltava sellainen, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen osalta vähintään 90 %, kokonaisfosforin osalta 85 % ja kokonaistypen osalta 40 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1, 4)

Määräys pohjaveden korkeuden tarkistuksesta on tarpeen pohjaveden suojelemiseksi. Määräys puhdistetun jäteveden näytteenottomahdollisuudesta on aiheellinen tilanteissa, joissa on tarpeen osoittaa valvontaviranomaiselle puhdistaaako jätevedenpuhdistuslaitteisto asetuksessa annettujen puhdistusvaatimusten mukaisesti. Jätevesienkäsittelyjärjestelmien lupamenettelyssä menetellään maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 126 a § sekä hajavesiasetuksen (157/2017) mukaisesti. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

8.3

Ympäristönsuojelulain 155 § 2 momentin mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamattomina maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällainen tilanne on esimerkiksi silloin, kun käyttövesi joudutaan kantamaan käsin sisälle. Vähäisiäkään harmaita jätevesiä ei kuitenkaan saa johtaa suoraan vesistöön jätevesien sisältämien ravinteiden takia. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

8.4

Jätevesien maaperäkäsittelylaitteistojen sekä purkupaikan sijoittamisen etäisyysvaatimuksiin on pääosiltaan sovellettu Ympäristöministeriön *Haja-asutuksen jätevedet: Lainsäädäntö ja käytännöt 2017* –oppaan ohjeellisia suojaetäisyyksiä. Pohjaveden yläpuolelle jäävän suojakerroksen paksuuden osalta on katsottu, että pidetään suojakerrosten paksuus yhtenevänä Naantalın kaupungin

ympäristönsuojelumääräyksissä annettujen suojakerrosten paksuuden kanssa, koska kaupungeilla on yhteistä pohjavesialuetta. Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensuojelullisia ja terveydensuojelullisia ja niillä voidaan ehkäistä myös muuta ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista, esimerkiksi mahdollisia hajuhaittoja. Rajoituksilla ja toimintojen sijoittamisella ehkäistään jätevesien päästöjä vesistöihin, kaivoihin tai muihin herkkiin kohteisiin siten, että niistä voisi aiheutua haittoja. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

Vähäisiäkään harmaita jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön muun muassa jätevesien sisältämien ravinteiden takia, mutta ne on kuitenkin mahdollista johtaa yleistä etäisyysuositusta lähemmäksi rantaviivaa, koska niiden aiheuttama ympäristön pilaantumisen riski on vähäinen. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1, 4)

Määräyksessä on säädelty myös jätevesien käsittelyjärjestelmien sijainnista suhteessa vedenpinnan korkeuteen. Määräyksen tarkoituksena on ehkäistä tulvaveden pääsy jäteveden käsittelyjärjestelmiin ja siitä mahdollisesti aiheutuva jäteveden kulkeutuminen tulvaveden mukana vesistöön tai ympäristöön. Tulvavesien pääsyn estäminen jätevesien käsittelyjärjestelmään on tärkeää myös järjestelmän toimivuuden takaamiseksi. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

8.5

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi yksittäistapauksessa myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä. Annetuista kunnan ympäristönsuojelumääräyksistä on mahdollista poiketa, jos poikkeamisesta ei aiheudu määräysten tavoitteiden syrjäytymistä. Poikkeaminen käsitellään noudattaen hallintolain säännöksiä. (YSL 202 § 4 mom.)

8.6

Kiinteistön haltijan huolehtimisvelvollisuus ja puhdistuslaitteiden ja tehon tarkastusvelvollisuus perustuvat ympäristönsuojelulain 6 ja 5 § yleisiin periaatteisiin ja velvollisuuksiin sekä talousjätevesien käsittelyä koskevaan asetukseen. Ympäristönsuojelulain 6 § mukainen selvilläolovelvollisuus on laaja ja se koskee kaikkia ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan harjoittajia. Säännös liittyy ympäristönsuojelulain 155 § 1 mom. 3 kohtaan, jonka mukaan valvontaviranomainen voi määrätä toiminnanharjoittajan riittävässä määrin selvittämään toiminnan ympäristövaikutukset, jos on perusteltua aiheuttaa epäillä sen aiheuttavan kiellettyä pilaantumista. Käytännössä määräys merkitsee, että ympäristönsuojeluviranomainen voisi velvoittaa kiinteistön haltijan selvittämään puhdistuslaitteiden toiminnan tehon, jos on perusteltu epäily siitä, että jäteveden käsittelylaitteistot eivät vastaa asetettuja vaatimuksia ja siitä voi aiheutua ympäristönsuojelulain 5 § määriteltyä pilaantumista. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ilmoitus mahdollistaa valvontaviranomaisen tiedonsaannin jätevesijärjestelmään kohdistuvissa muutostilanteissa. Rakentamislupaa edellyttävät kohteet viittaa rakentamislain (751/2023) 42 §:ään.

8.7

Umpi- ja saostussäiliöiden tyhjentämisestä ja lietteen kuljetuksesta ja käsittelystä määrätään kunnan jätehuoltomääräyksissä, joten niistä ei ole tarpeen määrätä ympäristönsuojelumääräyksissä. Määräyksissä on kuitenkin haluttu tuoda ilmi se, mitä säädöksiä kyseisessä asiassa noudatetaan.

8.8

Saostussäiliöt on täytettävä tyhjennyksen jälkeen vedellä, jotta saostussäiliö toimii niin kuin se on suunniteltu myös heti tyhjennyksen jälkeen. Pinnalla kelluva kiintoaine jää säiliöön, eikä pääse kulkeutumaan eteenpäin järjestelmässä. Täyttöveden ei tarvitse olla juomakelpoista vettä, vaan täyttöön käy esimerkiksi talousvesikäytöstä poistetun kaivon vesi tai puhdas ja roskaton pintavesi. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

8.9

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. (YSL 202 § 3 mom. kohta 6)

9 § Työmaavedet ja hulevedet

9.1

Työmaavesillä tarkoitetaan erilaisilla työmailla muodostuvia vesiä tai lietettä. Työmaalla puolestaan tarkoitetaan rakennus- tai saneeraustyömaita, joissa kaivetaan maata, louhitaan tai porataan kiviainesta tai kunnostetaan rakennusten julkisivuja tai muita ulkopintoja. Työmaavesistä voi aiheutua esimerkiksi kiintoaineen vuoksi voimakasta samentumista, ojien ja sadevesiviemäreiden liettymistä ja/tai vesistön rehevöitymistä tai muita haitallisia laadun muutoksia (pH-vaihtelut, haitallisten aineiden pääsy vesistöihin). Viemäriessä liete saattaa aiheuttaa tukkeutumista ja vaikeuttaa jätevedenkäsittelyä tai rikkoa viemäriputkistoja. Työmaavedet voivat sisältää myös koneista ja laitteista peräisin olevaa öljyä. Pykälässä tarkoitettujen vesien määrä voi olla suurikin. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

9.2

Hulevedellä tarkoitetaan maan pinnalta, rakennuksen katolta tai muilta vastaavilta pinnoilta pois johdettavaa sade- tai sulamisvettä sekä perustusten kuivatusvettä. Teollisuus ja yritys- ja liikenteen varasto-, lastaus ja pysäköintialueilta tuleva hulevesi sisältää ravinteiden ja epäpuhtauksien lisäksi usein myös muita haitallisia aineita (esimerkiksi öljyä), joiden pääsyä ympäristöön voidaan rajoittaa hiekan- ja öljynerotuskaivoilla. Määräyksellä estetään maaperän pilaantumista, vähennetään hulevesistä aiheutuvaa vesistökuormitusta ja suojellaan pohjaveden laatua. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

10.1

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesusta voi aiheutua ympäristönsuojelulain 5 §:n mukaista pilaantumista. Pesutoimintaa ei katsota yleisille alueille soveltuvaksi toiminnaksi. Katu- tai tiealueilta pesuvedet voivat kulkeutua hulevesiviemäriin kautta ympäristöön. Pesuvesien johtuminen suoraan vesistöön on kielletty vesiensuojelullisista syistä. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1, 4)

10.2

Erityistä tarkoitukseen rakennettua pesupaikkaa voidaan edellyttää, jos kyseessä on ammattimainen taikka muutoin laajamittainen pesutoiminta. Näissä tapauksissa jätevesille tulee olla esikäsittely ennen viemäriin tai maastoon johtamista. Pesutoiminta voitaisiin katsoa ammattimaiseksi, mikäli se täyttää yritys- tai ansiotoiminnan tunnusmerkit. Laajamittainen pesutoiminta voi olla myös muunlaista kuin ammattimaista. Tällaiseksi voitaisiin katsoa esimerkiksi usean kuorma-auton tai

vastaavan isomman kulkuneuvon toistuva peseminen. Tällaisesta pesutoiminnasta syntyy paljon jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön voisi aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Koska pesu myös suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla, on perusteltua edellyttää, että pesu tapahtuu tällaiseen tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla ja pesuvedet käsitellään öljyn- ja hiekanerotuskaivoissa. Määräyksellä ei rajoiteta maa- ja metsätalouteen liittyvän toiminnan kannalta välttämättömiä puhdistustoimia. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

10.3

Liuotinpesuaineet sisältävät yleensä ympäristölle vaarallisia aineita, jotka ovat vesieliöille myrkyllisiä. Veneiden pesu tapahtuu pääsääntöisesti vesi- ja/tai ranta-alueilla, jolloin veneiden pesusta syntyneet pesuvedet päätyvät suoraan vesistöihin ja aiheuttavat vesistöjen pilaantumista. Lisäksi veneiden talvisäilytysalueilla tapahtuvasta veneiden pesusta syntyvien jätevesien määrä voi olla huomattavan runsasta. Vesi- ja ranta-alueilla liuotinpesuaineilla tapahtuvasta pesutoiminnasta voi siten aiheutua ympäristönsuojelulain 5 §:ssä määriteltyä pilaantumista. Täten liuottimia sisältävillä pesuaineilla suoritettujen veneiden pesu edellytetään aina tehtäväksi tähän tarkoitukseen varatuilla pesupaikoilla riippumatta siitä, miten laajasta pesutoiminnasta on kyse. (YSL 202. 3 § kohta 1, 4)

10.4

Veneiden pohjaa käsitellään yleisesti kiinnittymisenestomaaleilla eli nk. antifoulingmaaleilla, jotka sisältävät esimerkiksi myrkyllisiä kupari- ja sinkkiyhdisteitä. Maalinpoistossa syntyvä hiontapöly jää maaperään ja aiheuttaa siten maaperän pilaantumista. Pilaantumisen estämiseksi hiontapöly ja vastaava jäte on kerättävä talteen tiiviin alustan avulla ja hiontapölyn leviämisen ympäristöön on estettävä. Ympäristönsuojelulain 16 §:ssä säädetään yleisestä maaperän pilaamiskiellosta. (YSL 16 §) (YSL 202. 3 § kohta 1)

3. Luku Jätteet ja kemikaalit

11 § Jätteiden ja kemikaalien käsittely

11.1

Kiinteistöjen jätehuollon järjestämisestä määrätään kunnan jätehuoltomääräyksissä, joten niistä ei ole tarpeen enää määrätä ympäristönsuojelumääräyksissä. Ympäristönsuojelumääräyksissä on kuitenkin haluttu tuoda ilmi, mitä säädöksiä kyseisessä asiassa noudatetaan.

11.2

Vaarallisten aineiden varastoinnista on tarpeen antaa määräys ympäristön pilaantumisen ja terveyshaitan ehkäisemiseksi. Vähäinenkin vaarallisen aineen vuoto voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai haittaa viemäriverkostolle ja jätevedenpuhdistamon toiminnalle. Määräyksellä ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia määräämällä vaarallisten aineiden varastoinnista. (YSL 16 §, 17 §) (YSL 202. 3 § kohta 1)

12 § Öljysäiliöiden kunnossapito ja tarkastus

12.1

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83) asetetut öljysäiliöiden tarkastusvälit ulotetaan koskemaan koko Raision kaupungin aluetta. Tarkastusvälejä

sovelletaan myös kemikaalisäiliöihin sekä muihin kuin maanalaisiin öljy- ja kemikaalisäiliöihin. Öljy- ja kemikaalisäiliöt aiheuttavat merkittävän maaperän pilaantumisriskin, jota säiliöiden säännöllisellä tarkastamisella voidaan välttää, kun säiliöiden kuluminen ja huono kunto voidaan ajoissa havaita. Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöstä ei kuitenkaan sovelleta kaksoisvaipallisiin tai niihin verrattaviin, vuodonilmausjärjestelmällä varustettuihin eikä suoja-altaassa oleviin, hälyttävällä vuodonilmausjärjestelmällä varustettuihin säiliöihin (YSL 16 §, 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

12.2

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista. Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. (202 § 3 mom. kohta 6)

12.3

Maanalaiset, käytöstä poistetut säiliöt on perusteltua poistaa maaperästä, koska ne voivat aiheuttaa maaperän tai pohjaveden pilaantumista. Ennen poistamista säiliö on tyhjennettävä ja tarkastutettava Tukesin hyväksymällä tarkastusliikkeellä, jotta ehkäistään mahdollisesti huonokuntoisesta säiliöstä tai putkistoista aiheutuvia kemikaalivuotoja maaperään. Mikäli säiliön poistamisen yhteydessä havaitaan säiliön vuotaneen maaperään, tulee maaperän pilaantumisesta ilmoittaa pelastusviranomaiselle ja ympäristönsuojeluviranomaiselle pilaantuneen alueen laajuuden ja maaperän puhdistamistarpeen selvittämiseksi. Määräys on annettu päästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisemiseksi.

Säiliöt voivat sijaita siten, että niitä on teknisesti vaikea tai mahdotonta poistaa. Tällöin ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeamisen poistamisvelvollisuudesta. Poikkeuksen myöntämistä harkitaan tapauskohtaisesti. Maahan jätettävä säiliö on tyhjennettävä, puhdistettava ja tarkastutettava, jotta ehkäistään kemikaalivuotoja maaperään tai pohjaveteen ja varmistetaan, että säiliöstä ei ole aiemmin aiheutunut vuotoja. Säiliön täyttöputki tulee katkaista ja tulpata, jotta estetään säiliön täyttö vahingossa. Säiliö tulee täyttää hiekalla tai muulla vastaavalla materiaalilla, joka estää säiliön painumisen. (YSL 16 §, 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

13 § Nestemäisten kemikaalien säilytys ja varastointi

13.1

Uusien maanalaisten öljy-, kemikaali- ja polttoainesäiliöiden sijoittaminen pohjavesi- ja ranta-alueille on kielletty pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisriskin vuoksi. Maanpäälliset polttoneste- ja kemikaalisäiliöt tulisi ensisijaisesti sijoittaa pohjavesialueiden ulkopuolelle. Pohjaveden pilaamiskiellon mukaan pohjavettä ei saa pilata eikä sen laatua vaarantaa. Jo vähäinen vaarallisen aineen vuoto pohjavesi- ja ranta-alueilla voi aiheuttaa mittavia vahinkoja pohjavedelle ja vesistöille. (YSL 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

13.2

Kemikaaleja koskevia määräyksiä sovelletaan myös nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointiin, kun tarkoitus on estää mahdollisista vuodoista johtuvaa ympäristön pilaantumista. Nestemäisten vaarallisten jäteteiden tai vaarallisten kemikaalien säilyttämistä ja varastointia koskevilla määräyksillä ehkäistään maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisen vaaraa. Kemikaalien sijoittaminen riittävän suureen suoja-altaaseen on tärkeää, että vuotojen havaitseminen ja poistaminen

hallitusti on mahdollista. Vähäinenkin vaarallisen kemikaalin vuoto voi aiheuttaa merkittävää maaperän, pohjaveden tai vesistön pilaantumista, joten vaarallisten kemikaalien säilytyksestä on perusteltua antaa yksityiskohtaisia määräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi. Kattamattomaan suoja-altaaseen kertyy sadevesiä ja lumen sulamisvesiä, jotka on saatava tyhjennettyä hallitusti. Vaarallisten kemikaalien suoja-altaissa on usein vaihtelevia määriä vaarallista kemikaalia, joten kattamattomaan suoja-altaaseen kertyneet hulevedet on perusteltua vaatia johtamaan öljynerottimen kautta pois suoja-altaasta. (YSL 16 §, 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

13.3

Kemikaaleja koskevia määräyksiä sovelletaan myös nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointiin, kun tarkoitus on estää mahdollisista vuodoista johtuvaa ympäristön pilaantumista. Vähäisetkin nestemäisten vaarallisten jätteiden ja kemikaalien vuodot voivat aiheuttaa merkittävää ympäristön pilaantumista, joten kemikaalien astiavarastot ja nestemäiset vaaralliset jätteet on sijoitettava tiiville, kantavalle ja katetulle alustalle, jossa on riittävän suuri suoja-allas. Määräyksellä ehkäistään kemikaaliastioiden vuodoista aiheutuvaa ympäristön pilaantumista. Suoja-allas ja tiivis pohja estävät astioiden vuotojen päätymistä ympäristöön. Varaston kattamisella estetään sadevesien ja lumen pääsemistä suoja-altaaseen, ettei suoja-altaiden tarkoitus vesity. (YSL 16 §, 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

13.4

Kemikaaleja koskevia määräyksiä sovelletaan myös nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointiin, kun tarkoitus on estää mahdollisista vuodoista johtuvaa ympäristön pilaantumista. Vähäisetkin vaarallisten kemikaalien ja vaarallisten jätteiden vuodot viemäriin voivat aiheuttaa merkittävää haittaa viemäriverkostolle ja jäteveden puhdistamon toiminnalle. Lisäksi viemäriin päässeet kemikaalit voivat aiheuttaa ympäristön pilaantumista jäteveden purkupaikalla. Edellä mainittujen syiden takia on perusteltua vaatia vaarallisten kemikaalien säilytystilan olevan viemäroimätön tai vaihtoehtoisesti kemikaalit on säilytettävä suoja-altaassa, ettei kemikaalia pääse viemäriin. (YSL 16 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

14 § Tilapäiset murskauslaitokset

14.1

Pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua kieltää polttonesteillä toimivan murskaamon sijoittaminen pohjavesialueelle. Murskaamon sijoittaminen pohjavesialueelle lisää riskiä öljy- ja polttoainevuotoihin. (YSL 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

15 § Maalämpö

15.1

Lämmönkeruunesteinä käytettävän aineen mahdolliset vuodot voivat aiheuttaa lämmönkeruujärjestelmien vuotaessa ympäristön pilaantumista ja vaaraa pohjavedelle. Määräyksellä ehkäistään ympäristön pilaantumista. (YSL 16 §, 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

15.2

Lämmönsiirtoaineiden pääsy ympäristöön voi aiheuttaa ympäristön pilaantumista. Maalämpöjärjestelmän käytöstä poiston jälkeen lämmönkeruuaine katsotaan jätteeksi, joten lämmönkeruuaine on kerättävä talteen ja toimitettava sellaiseen vastaanottopaikkaan, jolla on oikeus ottaa vastaan kyseistä jätettä. (YSL 16 §, 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

15.3

Pohjaveden muodostumisalueelle ei tule rakentaa maalämpöjärjestelmiä ilman vesilain (587/2011) mukaista lupaa maalämpöjärjestelmien aiheuttaman pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Vesilain mukainen lupa vaaditaan hankkeille, jotka voivat vahingollisesti muuttaa pohjaveden laatua tai määrää. Pohjaveden pilaantumisen vaaraa aiheuttavat sekä energiakaivojen poraaminen maaperään, että mahdolliset lämmönkeruunesteen vuodot pohjavesialueella. (YSL 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

16 § Lumenkaatoalueet

16.1

Ajoväyliltä, kaduilta ja muilta alueilta poistettava lumi saattaa sisältää roskia ja erilaisia ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia aineita. Toiminnanharjoittaja on vastuussa siitä, että toiminta järjestetään siten, että ympäristön pilaantuminen ehkäistään ja rajoitetaan mahdollisimman vähäiseksi. (202 § 3 mom. kohta 1)

16.2

Pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisriskin vuoksi on perusteltua määrätä lumenkaatoalueen sijoittamisesta pohjavesialueen ja ranta-alueen ulkopuolelle. (YSL 17 §) (202 § 3 mom. kohta 1)

4. Luku Ilmansuojelu

17 § Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotyöt

17.1

Suoritettaessa hiekkapuhallus- tai maalaustöitä ja muita kunnostustöitä, voi ympäristöön päästä ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa aiheuttavaa sekä terveydelle haitallisia päästöjä. Määräyksellä ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. (202 § 3 mom. kohta 1)

17.2

Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotöiden pölyntorjunnasta on tarpeen määrätä pölyn aiheuttamien ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi. Määräyksellä voidaan rajoittaa päästöjä ilmaan etenkin keväisin, jolloin ilmanlaatu on usein huono katualueiden voimakkaan pölyämisen vuoksi. (202 § 3 mom. kohta 1)

5. Luku Meluntorjunta

18 § Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaista ilmoitusta edellyttävät toiminnot ja tapahtumat

18.1

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Ilmoitusta ei kuitenkaan tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta,

yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset YSL 202 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole. (YSL 118 §)

Ilmoitusvelvollisuuden edellytykset eivät laissa ole tarkkarajaisesti määriteltäviä. Melun erityisen häiritsevyyden arviointi on suoritettava yksittäistapauksissa erikseen, paikalliset olosuhteet huomioon ottaen. Määräyksillä ilmoitusmenettelyä pyritään karsimaan ja kohdistamaan se vain merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin.

Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa. (YSL 118 § 3 mom.)

Ilmoitusta koskevassa päätöksessä voidaan antaa muutakin kuin melua ja tärinää koskevia määräyksiä. Ympäristönsuojelulain 122 §:n mukaan päätöksessä on annettava tarpeelliset määräykset toiminnasta aiheutuvan pilaantumisen ehkäisemiseksi ja toiminnan järjestämiseen liittyvien jätelain mukaisten velvollisuuksien täyttämiseksi. Saman pykälän mukaan päätöksessä voidaan lisäksi antaa määräyksiä toiminnan tarkkailusta ja tiedottamisesta asukkaille. (YSL 122 § 1 mom.)

Näiden ympäristönsuojelumääräysten tarkoituksena on määritellä yleisesti tilanteet, jolloin ilmoitus tilapäistä melua ja tärinää aiheuttavasta toiminnasta tulee tehdä. Sen vuoksi määräyksissä on lueteltu toimintoja, joiden melun tai tärinän voidaan katsoa olevan erityisen häiritsevää. (YSL 202 § 3 mom. kohta 2)

Koska kaikkea erityisen häiritsevää melua aiheuttavia tilapäisiä toimintoja ei voida aina ennakoida, on tärkeää, että viranomaisella on tarvittaessa mahdollisuus velvoittaa toiminnanharjoittajaa tekemään ilmoitus muistakin tilapäisistä tapahtumista tai töistä, vaikka niitä ei olisi lueteltu ympäristönsuojelumääräyksissä. (YSL 202 § 3 mom. kohta 2)

19 § Poikkeus ilmoitusvelvollisuudesta

19.1

Määräyksessä kuvatuista toiminnoista ei ole tarpeen tehdä meluilmoitusta, sillä kyseisten toimintojen sijoittuessa päiväsaikaan ja niiden ollessa yksipäiväisiä ja kertaluontoisia sekä sijaitessa niille soveltuvissa paikoissa, ei toiminnasta katsota aiheutuvan merkittävää meluhaittaa. (YSL 118 § 2 mom.)

Tapahtuman järjestäjän on huolehdittava riittävästä meluntorjuntatoimenpiteistä siten, ettei tapahtumasta aiheudu lähialueen asukkaille kohtuutonta haittaa. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

20 § Häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

20.1

Määräys on perusteltua antaa meluhaitan torjumisen vuoksi. Määräyksessä mainitaan esimerkiksi sellaisia koneita, joiden yöaikaisen käyttämisen voidaan katsoa aiheuttavan naapuruston kannalta kohtuutonta meluhaittaa, minkä vuoksi niiden yöaikainen käyttäminen on perusteltua kieltää. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

Määräyksen ulkopuolelle rajataan kuitenkin omaisuudensuojan ja elinkeinojen harjoittamisen turvaamiseksi esimerkiksi jätteiden kuormaaminen, teiden auki pitäminen ja liukkauden torjunta sekä hälytysajoneuvojen tai välttämättömien raivaustöiden sekä maa- ja metsätalouden harjoittamisen kannalta välttämättömät toimet, kuten esimerkiksi leikkuupuimurin, heinän-/viljankuivurin tai sadetuslaitteen käyttö.

6. luku Lannan käsittely ja varastointi

21 § Lannan levitys

21.1

Valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) määrätään lannoitteiden käytöstä ja asetuksella on haluttu rajoittaa etenkin lannoitteiden päästöjä vesistöihin ja maaperään ja ilmaan. Näillä ympäristönsuojelumääräyksillä on haluttu lisäksi huomioida, että lannan levitysajankohtaa valitessa on otettava huomioon myös naapureille aiheutuva haitta. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

21.2

Valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) määrätään, että lannoitus on kielletty viisi metriä lähempänä vesistöä, ja seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Asetuksessa vesistö määritellään vesilain (587/2011) 1 luvun 3 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti eli sillä tarkoitetaan järveä, lampea, jokea, puroa ja muuta luonnollista vesialuetta sekä tekojärveä, kanavaa ja muuta vastaavaa keinotekoisia vesialuetta; vesistönä ei kuitenkaan pidetä noroa, ojaa ja lähdeä. Ympäristönsuojelumääräyksillä on haluttu siten tarkentaa, että lannan levitys ei saa aiheuttaa ravinteiden valumista myöskään ojiin eikä siitä saa aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

22 § Lannan varastointi

22.1

Lantalan kattaminen kiinteällä katteella taajaan rakennetuilla alueilla on erityisen tärkeää, koska kattamisella voidaan tehokkaimmin vähentää ammoniakkin ja muiden haisevien yhdisteiden päästöjä sekä estää sadevesien ja lumen pääsy lantalaan. Määräyksellä halutaan ennaltaehkäistä lannan varastoinnista lähialueiden asukkaille aiheutuvia hajuhaittoja, jotka ovat todennäköisimpiä taajaan asutuilla alueilla. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

22.2

Valtioneuvoston asetuksen eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (1250/2014) mukaan lanta-aumaa ei saa sijoittaa tulvanalaisille paikoille eikä pohjavesialueille eikä 5 metriä lähemmäksi ojaa. Määräyksellä kielletään lisäksi lanta-auman sijoittaminen alle 100 metrin etäisyydelle asuin- tai lomarakennuksesta sekä lanta-auman sijoittaminen taajaan rakennetulle alueelle. Lanta-aumasta voi aiheutua hajuhaittaa, joten on perusteltua rajoittaa sen sijoittamista lähelle asuin- tai lomarakennuksia tai taajaan rakennetulle alueelle. (YSL 202 § 3 mom. kohta 1)

7. luku Muut määräykset

23 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

23.1

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 6 kohdan mukaan määräykset voivat koskea valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista.

Ympäristönsuojelulaissa säädetty valvontaviranomaisen tiedonsaantioikeus on laaja. Ympäristönsuojelulain 172 §:n mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. Myös viranomaiset ovat velvollisia luovuttamaan tietoja.

Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan valvontaviranomainen voisi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämisestä, jos samalla olisi perusteltua aihetta epäillä toiminnasta aiheutuvan kiellettyä pilaantumista. Viimeksi mainittu säännös liittyy lain 6 §:n mukaiseen selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan lähtökohtana on, että kaikilla ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista. (YSL 202 § 3 mom. kohta 6)

24 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

24.1

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä.

Poikkeus voidaan myöntää, jos yksittäinen määräys osoittautuu hakijalle kohtuuttomaksi ja poikkeus ei ennalta arvioiden aiheuta ympäristön tai pohjaveden pilaantumista eikä pilaantumisen vaaraa. Poikkeaminen käsitellään noudattaen hallintolain säännöksiä. Poikkeamisesta annettavaan päätökseen saa hakea muutosta siten kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään muutoksenhausta. Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu. (YSL 202 § 4 mom.)

25 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä

Määräyksen tarkoituksena on selvittää ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen seuraamuksia viittauksella ympäristönsuojelulain asianomaisiin säännöksiin. Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelulain 225 §:ssä on säännökset ympäristönsuojelulain rikkomisesta ja laiminlyönnistä. (YSL 225 §)

8. Luku Voimaantulomääräykset

Määräysten hyväksymistä koskeva päätös annetaan tiedoksi siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Päätös katsotaan tulleen tiedoksi 7 päivän kuluttua siitä, kun se on asetettu yleisesti nähtäville. Lisäksi on vastaavasti kuulutettava ympäristönsuojelumääräysten voimaantulosta. Hyväksymistä ja voimaantuloa koskevat kuulutukset voidaan yhdistää. (YSL 203 §)